

VÍNO

Pro vyznavače vína je zážitkem nejenom chuť dobrého vína, ale také proces jeho výroby, který je opravdovou vědou, vášní i stylem života jeho výrobců. Na Sardinii má víno dlouhou historii a tradici. Víno se zde pěstuje už několik tisíciletí. Už původní obyvatelé Nuragové objevili význam tekutého zlata, které je nedílnou součástí ostrova až dodnes.

Díky dobré půdě, přírodním podmínkám a poloze narazíte v každé části ostrova na vinice, kde produkují velmi kvalitní vína. Několik odrůd – Vermentino di Gallura, Moscato di Tempio, Malvasia di Bosa, Vernaccia di Oristano nebo Carignano di Sulcis – se pyšní značkou DOP (Certified Controlled Origin Wine), která je zárukou světové kvality a uznání.

Při prohlídce vinic nezapomenou výrobci vína toto prestižní uznání zdůraznit. Kromě toho vás upozorní i na další cenná uznání. V oblasti Sulcis vypráví provozovatel Cantiny di Santadi s náležitou pýchou, že u příležitosti návštěvy britské královny Alžběty II. v Miláně se během slavnostního banketu servírovalo červené víno Terre Brune právě z této vinice. Kdo by nevěřil, může se porozhlédnout po zdech, kde kromě tohoto ocenění visí mnohá další z nejrůznějších soutěží.

„Než víno projde celým procesem zrání, leží v sudech a lahvích celé čtyři roky,“ popisuje výrobní proces provozovatel vinice Raffaele Cani, když prochází vyskládanými řadami sudů. U vchodu se pak stihne pozdravit se stálými zákazníky, kteří přicházejí s pětilitrovými demizony, aby si z hadice, která vypadá jako benzínová, načepovali dostatečné zásoby.

FOTO: ARCHIV

→ té místnosti nad sebou, kterým se říkalo thalos. Féniciáné, kteří žili na Sardinii po původních obyvatelích, stavby rozšířili a opevnili. Okolo věží byla vystavena obydlí a další stavby, které sloužily k náboženským účelům. Vznikla starověká vesnice, jejíž obyvatelstvo bylo dostatečně zabezpečeno proti případným útokům nepřítele.

Nejproslulejším komplexem na Sardinii je nuraghi u vesnice Barumini zvané Su Nuraxi. Coby nejzachovalejší příklad pozoruhodné prehistorické architektury byl zapsán na seznam památek UNESCO.

Svůj nejvýraznější otisk však nechali Féniciáné ve městě Tharros nedaleko Oristana, kde okolo 3. a 4. století před naším letopočtem vystavili rozlehlý komplex budov. Dnes už zde najdete pouhé ruiny, které však během toku času neztratily nic ze své významnosti a tajemnosti.

Už samotný příchod k pozůstalému obydlí Féniciánů, které se nachází na samotném konci výběžku San Marco, je impozantní. Divoké, bílé vlny se valí k příkrým útesům, na jejichž vrcholu stojí opuštěný maják. Na mírnější straně útesů pak jako by nedotčeně stojí zbytky starověkých staveb, jejichž zlatavá barva kontrastuje s průzračnou modří moře v pozadí. Je to výjev věčnosti, kde se vám čas na chvíli zastaví.

Příliš mnoho pánů

Po Féniciánech a Kartáginci začali mít o ostrov zájem zejména z důvodu bohatých rudných ložisek Římané. Sardinii dobyli roku 238 před Kristem. Římskou provincií byla Sardinie dalších 600 let, než přišli Vandalové, Byzantinci a Arabové. Ostrov následně dobývali i velké městské státy Janov a Pisa. Od roku 1297 patřila Sardinie na dlouhou dobu Aragonskému království. V roce

1713 byla podle Utrechtského míru přičleněna k Rakousku. O pět let později dostala ostrov výměnou za Sicílii savojská knížata. Roku 1720 bylo vyhlášeno samostatné Sardinské království, které významně přispělo ke sjednocení Itálie. Dnes je Sardinie jedním z dvaceti italských krajů, od roku 1948 má ostrov jako autonomní oblast svůj vlastní parlament a vládu, sídlící v provincii a hlavním městě Cagliari. Kromě Cagliari tvoří Sardinii ještě další tři oblasti: Nuoro, Oristano a Sassari.

Turistický boom

Předním hospodářským odvětvím se v posledních letech stal turistický ruch. Hlavním cílem většiny turistů je severovýchodní část ostrova s proslulými středisky Alghero a Santa Teresa. Tou nejlákavější rekreační oblastí je však moderní, rozvíjející se Costa Smeralda, neboli Smaragdové pobřeží. Tato oblast láká nejenom všechny vyznavače a milovníky jachtingu, ale i všechny ty, kteří si chtějí užít rozlehlé pláže, kde má voda zcela jedinečnou barvu, zálivy a skalnaté zátoky, malebné přístavy i sportovní střediska.

Avšak Sardinie nejsou jenom populární střediska a luxusní Costa Smeralda. Naopak. Jih ostrova nabízí mnoho zajímavých míst a romantických zákoutí, která ještě nejsou zcela pohlčena do víru turismu.

Cagliari, válce navzdory

Nejlépeším způsobem jak poznat a vychutnat si krásy tohoto ostrova je jet autem, buď vlastním, nebo půjčeným. Tuto nezávislost po pár dnech rozhodně oceníte. S půjčením auta nebudete mít problémy v hlavním městě Cagliari, které je také dobrým výchozím bodem vaší sardinské pouti.

Sardinská metropole je moderní a současně největší přístav se španělským rázem svých starších čtvrtí na kopci v historické čtvrti Castello, v níž původně žili panovníci a šlechtická vrstva. Kromě Španělů zanechaly ve městě